

అభిమానం వేరే ముఖి

శ్రీవేట
స్రీగమణి

❑ బస్సు బయలుదేరడానికి రెడీగా వుంది. అప్పుడు సరిగ్గా ఆటరు క్షణంలో బస్సు ఎక్కాడు రాఫువ.

మీ సీటు నెంబరు ఇరవై మూడు.... అక్కడ అంటున్న కండక్టర్ మాటలకు, నా ప్రక్కనే ఖాళివున్న సీటుతో పాటు నా వంక చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు రాఫువ.

ఆతని మొహం క్షణంలో విరగిపోయింది. మరోసారి మరోసారి అయితే బస్సు దిగిపోయి మరో బస్సులో వచ్చేవాడు కానీ, ఆ బస్సు తప్పితే మరో ఆరుగంటలవరకు బస్సులేదు.

పాలిపోయిన మొహంతో మెల్లిగావచ్చి నా ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. పేవర్ చాటు చేసుకోని, అతణ్ణి గమనించసాగాను.

బసు నిమిషాల పాటు, రాఫువ నన్ను పలకరిస్తూనే మోసాని ఎదురు చూసాను. మనసులో ఏ మూలో, నా అంచనా తప్పని తెలుస్తూనే వుంది. బస్సు నగర సరిహద్దు దాటింది.

రాఫువ పలకరించలేదు. స్తబ్ధుగా కూర్చున్నాడు.

"బా వున్నావా రాఫువా!" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఊ... మీరు.... బావున్నారా?" అడిగాడు.

ఎక్కడికి బయలుదేరావ్ ; అని అడగాలను కున్నాను. కాని అడగలేదు.

"మీ నాన్నగారూ, ఆమ్మగారూ కులాసా!" అన్నాను.

"ఆ... ముక్త సరిగా జవాబిచ్చాడు.

"అరుణ.... వెళ్ళింది కదూ! ఎక్కడ వుంటోంది?"

"కాకినాడలో" అన్నాడు.

"నువ్వు.... నువ్వు వెళ్ళి చేసుకున్నావా?" నా మాటలకు చివ్వున తలెత్తి చూసాడు. నేను అర్థం అయినట్టుగా మొహం తిప్పేసు కున్నాను.

బస్సులో చదువుకుందామనుకున్నాడేమో! రాఫువ చెతిలో పేవర్ తోపాటు జనల్ నాలెడ్డి పుస్తకం కూడా వుంది.

అంటే—
యికా—

ఎందుకో నా మనసులో ఏమూలో సంతృప్తి లాంటి భావం కదిలింది పెదవులమీద చిరు నవ్వు విరిసింది. ఆ క్షణంలో నా స్థానంలో ఎవరున్నా అలాగే అనుకుంటారేమో!

రాఫువ నేను కలిసి ఆడుకొని, కలిసి చదువుకోలేదు. కనీసం ఒకే ఊళ్లో, పెరగలేదు. రాఫువ బి. ఏ సై నలియర్లో వుండగా మా వక్కింటి బామ్మ గారింట్లోని మేడమీది గదిలో అద్దెకు దిగాడు. మేడమీద అన్నదప్పుడు కనిపించేవాడు.

ఆ రోజు.... బట్టలు ఆరేస్తూ మేడమీద వున్నాను నేను

"హలో.... ఏవండి ..... మిమ్మల్నే...."

తాను చెప్పేది మరేంలేనట్టు నేను తిరిగి వచ్చేవాను రాఫువ మన

సేవి:లో అర్థమయింది. అదృష్టవశాత్తు నాన్నకు ట్రాన్స్ ఫర్ కావడంతో

ఊరూ మారిపోయింది. పైసా కట్టంలేకుండా నా పెళ్ళి చంద్రంతో

జరిగిపోయింది చంద్రం ఓకం పెనీలో మేనేజరు పదహారువందలజీతం.

ఎవరో పిలవడంతో తలతిప్పి చూసాను

"మంచినీళ్ళు అయిపోయాయి బామ్మగారు లేరు అడుగుదామంటే ప్లీజ్...." అన్నాడు

తమ్ముడిచేత మంచినీళ్ళు పంపించాను. ఆ ముగ్గుడు మేడమీద కనపడి "థ్యాంక్స్" అన్నాడు. నేను కళ్ళెత్తి చూసాను.

"మీరు నవ్వితే చూడాలని వుంది" అన్నాడు.

నేను నవ్వలేదు. క్రిందికి వచ్చేసాను.

"నేనంటే కోపంలా వుంది నేను జూలాయి వెధవనుకాదండి. చాలామంచివాడిని" అన్నాడు ముగ్గుడు తనకుతానే సర్టిఫికేట్ యిచ్చుకుంటూ.

"ఏ విషయం ఎవరూ అనేదే." అన్నాను.

"మరి.... మీరలా వుంటే—"

"ఎలా...." కోపంగా అడిగాను.

"కో.... కోపంగా."

"మీరు మంచివారయినప్పుడు మీమీద నాకు కోపం ఎందుకుంటుంది? నాకు కోపం వుంటే మీరు మంచివారేలా అవుతారా?"

"మీరు చాలా బాగా మాట్లాడతారండీ." అన్నాడు ఏద్యలేక నవ్వుతూ.

"థ్యాంక్స్...." అంటూ వచ్చాను.

ఆలా చాలాసార్లు నాతో స్నేహం పెంచు కోవాలని చూశాడు రాఫువ. నేనే దూరంగా వుంటూ వచ్చాను. కాని, గానురాను అతని ఆమాయకత్వం విండిన మాటలు వింటుంటే— 'చ! ఇతడిమీద కోపం ఎందుకు?' అను కున్నాను.

మా సరిచయం స్నేహంగా, ఆ తరువాత ప్రేమలా మారడానికి ఆరునెలలు పట్టింది.

ఓరోజు....

బామ్మగారు లేనప్పుడు వాళ్ళ గదికెళ్ళిన నన్ను, రెండుచేతులతో చుట్టేసి, పెదవులమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"ఇదేమిటి రాఫువా! వెళ్ళయేవరకు నాకు ఇలాంటివి ఇవ్వం వుండదు" అన్నాను చిరాకు పడుతూ.

చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. 'సారి' చెప్పాడు.

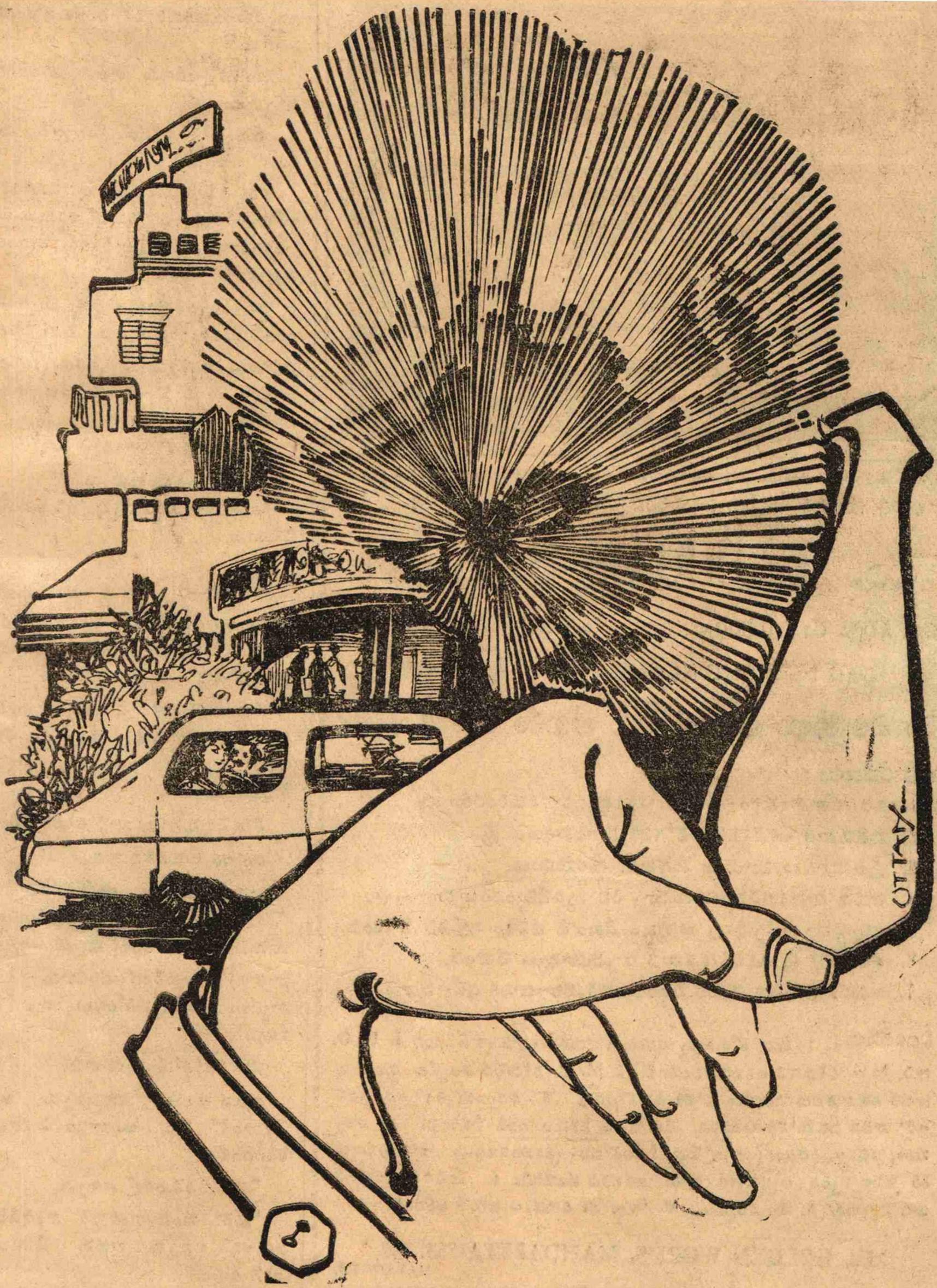
ఎలాగయితేనేం మా యిద్దరి విషయం సెద్దవాళ్ళకి తెలిసింది.

"మావాడికి పాతిక వేలయినా కట్నం ఇవ్వాలి" అంది రాఫువ తల్లి.

నాన్న భయంగా, దిగులుగా చూశాడు.

"రేపు కలెక్టరువుతాడు. కాకపోయినా మంచి ఉద్యోగం వస్తుంది" అంది.

అంత ఇచ్చుకోలేదు నాన్న రాఫువ తల్లికి

నూతన యువ్వనం పొందండి.

జీవితసుఖములేనివారు, నిరములబలహీనతగాతు బలహీనతలనుతాలగించుకానిసర్వవిధములశక్తిని వృద్ధిచేసికానియవ్వనసంతోషములతోఆనందమునుభవించవచ్చును. ఇతరచికిత్సలవలనవుయోజనముపొందకవిసుగుచెందినవారుసర్వవిధములసంపూర్ణసుఖముపొందుచున్నారు. దీర్ఘరోగములకుచర్మవ్యాధులకుసెక్స్ బలహీనతలకుజయప్రదంగాచికిత్సచేయుటలోప్రసిద్ధి పొందినసెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

డి.హనుమంతరావు LIMS

కవిరాజ్ డా॥ మహంకాళోపది, సికింద్రాబాదు.
 సంప్రదించువేళలు: ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు మరియు పగలు 3 నుండి రాత్రి 7 వరకు ఆదివారం ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు సలహాఫీజు: రూ. 10 లు. మందులచార్జీలు ప్రత్యేకం.
ప్రతినెల 4.5 టేబిల్లో విశ్రాంతి పట్టణం హోటల్ డోర్ట్.
 డాబా గార్డెన్స్ లో క్యారెన్సు కలదు.

భారత సుప్రీంకోర్టు తీర్పుననుసరించి నిర్వహించబడు సాహిత్య పోటీ

రూ. 12,000 లు గెలవండి!

ఆల్ కలెక్టు రూ. 10,000 లు ఒక తప్పకు రూ. 2,000 లు
 ఎంట్రీ ఫీజు: ఎంట్రీ ఒక్కంటికి రూ. 2-00 లు మాత్రమే

మీ ఎంట్రీలు ఆందవలసిన ఆఖరు తేది 4-1-82

అధారములు :

1. ఇది ప్రజాస్వామ్యం. అన్యాయాన్ని బలపర్చ/ఎదురించకూడదు.
2. పురుషజాతి అభివృద్ధికి/అభోగతికి మూలకారణం ప్రీ.
3. ప్రీ మాటలు/మాయలు మగవారికి దురమములు.
4. చదువు సానుభూతిని/సమయస్ఫూర్తిని వృద్ధిచేస్తుందంటారు.
5. ఎన్నివున్నా/అన్నీవున్నా అదృష్టం లేకుంటే జీవితం గాడితప్పిపోతుంది.
6. జీవితంలో ప్రీ ఒకరికి/ఒకసారి హృదయార్పణ చేస్తుంది.
7. ఆధునిక సాంఘిక క్యవన్ల నిలబడటానికి/నిర్మాణానికి డబ్బే పునాది.

నిబంధనలు : 1. మీరు కోరుకున్న వదములు వరుసగా వ్రాసి క్రాస్ చేయని L. P. O. గాని, M.O. రకీడుగాని జతపరచి వంపండి. 2. M. O. రకీడులేని ఎంట్రీలు, ముగింపు వాటిని తరువాతచేరు ఎంట్రీలు పోటీకి తీసుకోవద్దు. 3. రచయిత(త్రి) తమ రచన లో వాడిన వదమే సరి అయినది. తెలుగు పుస్తకములనుండి సేకరించిన ఈ వాక్యముల, రచనల, రచయిత(త్రి)ల పేర్లు సేకరించకూ ప్రకటించబడును. కావలసినవారు 36 సైలం క్యవన్ అక్షరముల కవచ జతపరచి వంపండి. 4. మేనేజిమెంటువారిదే తుది నిర్ణయం. 5. మీ ఎంట్రీలు, M. O. లు ఈ దిగువ అక్షరములే వంపండి.

M/s. GOLDEN WORDS, MANDAPETA-533 308.
 MAP/GW/812.

నవజెప్పలేదు. పెగా ముప్ప పాతిక వేల ఇన్వలేనినాడు కూతురి పెళ్ళి ఎలా అవుతుందని నిలేకాడు

నేను వెళ్ళి అడిగాను రామన వాంఛరిగా వున్నప్పుడు.

“మవ్వంటే నాకిష్టం. దబ్బంటే మరీ ఇష్టం” అన్నాడు

తాను చెప్పేది మరేం లేనటు నేను తిరిగి వచ్చేవాను రామన మన సేమిట్ అర్థమయింది. అదృష్టవశాత్తు నాన్నకు ట్రాన్స్ పర్ కావడంతో ఊరు మారిపోయింది.

పైసా కట్టంటేకుండా నా పెళ్ళి చంద్రంతో జరిగిపోయింది. చంద్రం ఓ కంపెనీలో మేనేజరు. పదహారువందల జీతం జీవితం హాయిగా సాగిపోతోంది. మూడేళ్ళు గడవి పోయాయి.

బిస్సు కుదుపుతో ఆగింది.

రామన చదువుకుంటున్నాడు.

‘ఇంటర్ వ్యూకెళుతున్నావా?’ అని అడగలేక పోయాను.

ఆ రోజు—

చంద్రం ఆఫీసునుండే పినిమాకు వెడదా మని కంపెనీ కారు పంపించాడు యింటికి. ఆఫీసులో ఏదో అర్జంటు వని వుందిట!

నేను వెళ్ళేసరికి చంద్రం కంపెనీ డైరెక్టర్స్ తో వున్నాడు. ఓ క్లర్కు పోస్టు బాళీగా వుందిట! ఇంటర్ వ్యూ చంద్రం తీసుకుంటున్నాడు.

నేను వెళ్ళిన పావుగంటలో అయిపోయింది.

చంద్రం బయటికి వచ్చాడు.

కారులో కూర్చున్న చంద్రం చెప్పాడు—
 “జయా! అదిగో.... అటువక్క నిలబడ్డాడు చూడు. ఆతను ఇంటర్ వ్యూలో దాదాపు నా కాళ్ళు పట్టుకునేంత వనిచేకాడు. డి.ఎ. స్వావయి నాలుగేళ్ళవుతోందిట! చాలా పేద వాళ్ళని”.

నేను కిటికీలోనుండి చూశాను.

రామన ఆతుతగా చూస్తున్నాడు. అతడి మొహంలో సిగ్గు, ఆభిమానం ఏ మాత్రం కదలడంలేదు.

“మరి.... ఏమైంది?” అన్నాను.

“మరో మంచి క్వాలిఫైడ్ కాండిడేట్ కు వచ్చింది” అన్నాడు కారును వేగంగా వరిగె తిస్తూ.

